

LANDSFORMANDEN foreslog, at RITA KNUDSEN på familiepolitisk udvalgs møde den 21.ds. skulle tale med FANNY HARTMANN, inden henvendelsen blev tilstillet ministeren. Dette blev vedtaget tillige med NATHALIE LINDS forslag om en ændring i henvendelsens formulering, således at der hos Pressen, når den blev informeret, ikke kunne herske tvivl om, hvad der er af mangler i betænkningen.

Pkt. 2. Henvendelse til Undervisningsministeren.

I forretningsudvalget var der overvejende enighed om, at man overfor Undervisningsministeren måtte protestere mod, at der ved optagelse af elever på seminarier var forekommet tilfælde, hvor kønnet og ikke eksamenskvotienten havde været den afgørende faktor.

METTE BRYLD mente dog, at en sådan protest kunne være risikabel, da det pædagogisk set var vigtigt, at der opnåedes en balance mellem antallet af kvindelige og mandlige lærere. Det ville være uheldigt, hvis folkeskoleundervisningen hovedsageligt blev varetaget af kvinder, mens det var mænd, der fortrinsvis underviste i gymnasierne.

RITA KNUDSEN delte METTE BRYLDS betænkeligheder og advarede mod, at man gennem protesten kunne medvirke til at skabe et rent kvindofag.

RUTH RØNØ udtalte som sin erfaring, at kommunerne tilstræbte en fifty-fifty løsning, hvortil ANNELOISE VESTERGAARD svarede, at man ikke indenfor andre grene af samfundet gik frem efter et sådant princip.

LANDSFORMANDEN var enig i, at det kunne være uheldigt, hvis antallet af kvindelige lærere nåede op på tal i nærheden af 90 pct., som der siges, de har i U.S.A., mens en lille overvægt ikke havde nogen betydning.

ANNELOISE VESTERGAARD fandt det principielt forkasteligt, at man på forhånd advarede kvinder mod at søge optagelse på seminarier, og at man fra seminariernes side stillede større krav til kvinder ved optagelsen. Det måtte i første omgang være de rent faglige og menneskelige kvalifikationer, der var afgørende.

EVA WOHLERT støttede dette synspunkt og sagde, at hun havde forstået, at man ved bedømmelsen af eleven i præparentklassen tog hensyn til pædagogiske evner.

GUNHILD DUE mente, at problemet var opstået, fordi flere kvinder i dag søger uddannelse, men at diskrimineringen var så grell, at man simpelthen ikke kunne lade den passere uden protest.

NATHALIE LIND foreslog en mindre ændring, som F.U. vedtog, hvorefter henvendelsen skulle sendes til ministeren snarest muligt.